

Ώδα

ΐσιος Αγιορείτης

Γέροντα, είπατε σε κανέναν ότι θα γίνη πόλεμος;

Έτσι ακούσαμε. Είναι αλήθεια;

- Εγώ δεν λέω τίποτε και ο κόσμος λέει ό,τι θέλει. Και να ξέρω κάτι, πού να το πω;

- Τι βάρβαρο πράγμα, Γέροντα, ο πόλεμος!

- Αν οι άνθρωποι δεν είχαν αυτήν την ... “ευγέννεια” της αμαρτίας, δεν θα έφθαναν σ’ αυτό το βάρβαρο. Πιο βάρβαρο ακόμη είναι η ηθική καταστροφή. Διαλύονται ψυχικά και σωματικά οι άνθρωποι. Μου έλεγε κάποιος: “Λένε για την Αθήνα, “ζούγκλα-ζούγκλα” και κανείς δεν φεύγει από ‘κει! Όλοι “ζούγκλα” την λένε και όλοι στην ζούγκλα μαζεύονται”. Πώς έχουν γίνει οι άνθρωποι! Σαν τα ζώα! Τα ζώα ξέρετε τι κάνουν; Στην αρχή μπαίνουν στον σταύλο, κοπρίζουν, ουρούν... Μετά αρχίζει να χωνεύη η κοπριά. Μόλις αρχίξη να χωνεύη, αισθάνονται μια ζεστασιά. Δεν τα κάνει καρδιά να φύγουν από τον σταύλο, αναπαύονται. Έτσι και οι άνθρωποι, θέλω να πω, νιώθουν την ζεστασιά της αμαρτίας, και δεν τους κάνει καρδιά να φύγουν. Καταλαβαίνουν ότι βρωμάει, αλλά από την ζεστασιά εκείνη δεν τους κάνει καρδιά να φύγουν. Να, αν μη τώρα ένας μέσα στον σταύλο, δεν μπορεί να αντέξη από την μυρωδιά. Ο άλλος που είναι συνέχεια στον σταύλο δεν ενοχλείται, έχει συνηθίσει πλέον. (περισσότερα...)